

[Jens Thoft]

lighedsgrundsætning er det lidet acceptabelt, at to beboere i samme ejendom i i øvrigt identiske lejligheder kan have en helt forskellig lejeværdiberegning.

Det er også dokumenteret, at den manglende omvurdering kun betyder en kapitalisering til fordel for sælgeren, der i øvrigt i forvejen har en meget stor fortjeneste ved frigørelsen og det efterfølgende salg.

Et flertal i Folketinget opfordrede på baggrund af SF's forslag regeringen til at fremsætte lovforslag om en sådan omvurdering ved frigørelse fra oprindelige lejemaal allerede i 1987-88 (1. samling), og ministeren har tidligere over for Skatteudvalget givet udtryk for at ville stå ved dette løfte. Men hvornår mon? Og er det ministerens hensigt at udskyde ejendomsvurderingerne i to år, uden at dette problem forinden bliver løst?

Svar (15/12 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er min plan først i det nye år at fremsætte et forslag om omvurdering af frigjorte ejerlejligheder.

Spm. nr. S 285

Til *kulturministeren (7/12 88)* af:

Inger Harms (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med intentionerne i biblioteksloven, at kommunerne frit kan skalte og valte med deres lydbooksindkøb?«

Begrundelse

Der henvises til, at et flertal i Åbenrå Kommune har besluttet at nulstille Det Sønderjyske Landsbiblioteks konto for lydbooksindkøb i 1989.

Konsekvensen er en kommunal besparelse på ca. 165.000 kr., og at bibliotekerne ikke kan indkøbe lydbooks i 1989.

Besparselsen betyder en væsentlig forringelse af læsehandicappedes (blinde, svagtseende, afatikere, ordblinde, bevægelseshandicappede og psykisk udviklingshæmmede) muligheder for information, oplevelse, berigelse, erfaring, indsigt og glæde. Det er ikke rimeligt, at disse grupper skal stilles endnu ringere end normalt læsende/seende.

Spørgeren finder det meget beklageligt, når kommunerne lægger deres besparelser netop på de grupper, der allermest har brug for det, vi kalder positiv særbehandling, hvilket altså betyder, at man i sin indkøbspolitik og i sin politik i det hele taget tager større hensyn til dem, der har sværest ved at kunne udnytte tilbudene.

Svar (13/12 88):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Lydbøger hører ikke til de materialer, kommunerne efter bibliotekslovens § 1 skal indkøbe. De er audiovisuelle materialer, som det er frivilligt for kommunerne at anskaffe. Det står derfor ikke i min magt at pålægge noget bibliotek at indkøbe lydbooks, heller ikke i en bestemt målestok.

Folkebibliotekerne har imidlertid af egen drift anskaffet et betydeligt antal lydbooks, således at der ved begyndelsen af 1988 var 385.424 udlånsenheder til rådighed. Der har generelt været budgetteret med stigende udgifter til dette formål år efter år. Staten har bidraget til, at der kan indkøbes lydbooks med tilskud efter bibliotekslovens § 18, stk. 2, i 1988 med 1,64 mio. kr. Tilskuddet ydes til centralbibliotekerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner.

I det aktuelle tilfælde har Det Sønderjyske Landsbibliotek oplyst over for Bibliotekstilsynet, at det vil forsøge at tilgodese lydbooksbehovet over andre konti. Kulturministeriet vil følge udviklingen, herunder overveje at gøre modtagelsen af statstilskud betinget af, at kommunale tilskud til lydbooks i centralbibliotekerne ikke reduceres drastisk. Bibliotekstilsynet indhenter hvert år talmateriale, der kan belyse, om dette finder sted. Hidtil har der imidlertid ikke været grundlag for at tage sådanne regler i anvendelse.

Spm. nr. S 286

Til *socialministeren (7/12 88)* af:

Jane Oksen (FP):

»Er det korrekt, at en kvinde, der siger nej til hustrubidrag, er forhindret i at modtage offentlig støtte?«

Begrundelse

Det fremgik af en udsendelse i Danmarks